

This is today's Dharma Espresso about the Bodhisattva Path, part 5 on the Abode of Noble Birth.

Page | 1 We have learned the Abode for the Initial Resolve, the Abode for Preparing the Ground, and the Abode for Practice Action. Today I will teach you about the Abode of Noble Birth.

The Abode of Noble Birth is the stage where most cultivators go into seclusion or solitary retreat, living alone to dig deeper into their inner mind and spirituality. We usually need scriptures or a method of cultivation to practice meditation or study our inner mind. We don't want to interact with the outer world that can influence us. The thinking of commoners affect the saintly views and awareness, meaning the views and awareness of the enlightened ones. Because when we cultivate, we absorb the perspectives and awareness of the enlightened ones, the Buddhas and Bodhisattvas, and we have to dedicate time to study and research scriptures as well as practice meditation. The cultivators and practitioners of the Avatamsaka school need to study and research the Avatamsaka Sutra to gain the insights of the sages and no longer stay with those of commoners.

After practicing the Abode for Practice Action for a period of time, our thoughts and spirituality deepen greatly and develop in 2 areas:

1. The more we cultivate, the more we sharpen our focus. When we think about something, our mind gets focused on that matter instantly and deeply. At the same time our intuition becomes very sharp to recognize immediately the causes and effects of everything involved.
2. We have the ability to open our inner mind so our worldview can easily be broadened.

Those who endure seclusion for 1 year, 2 years, to 9 years, or even up to 21 years, if they don't deepen their knowledge to broaden their worldview, they often will get stuck in the spiritual realm and get lost when they go back to the mundane world. Therefore, after practicing the Abode of Practice Action and coming back from seclusion, we need to find and read all top intellectual books and scriptures to raise and broaden our worldview to a much higher level. Then, we can see our life mission and know what we need to do in our life. At that time, we will no longer get stuck in our old views. Our views will be among the highest of humanity.

Usually when coming out of seclusion, we have the consciousness of a completely new person. Because of this newness, it is called *the Abode of Noble Birth* in the sutras. Noble Birth means being born in an aristocratic family, from a very noble place. This means that after leaving seclusion, our thoughts and views are at an extremely high level and our heart is also very forgiving and vast; hence the term Noble Birth.

The seclusion time frame of 2 days, then 3 days, 5 days, 7 days, or even 2 to 3 weeks is actually nothing. If you truly want to reach the Abode of Noble Birth, you have to practice the Abode for Practice Action; most of the time it requires 3 to 5 years of meditation practice in seclusion. Then, after coming out of seclusion, the most important step is to change your views by raising your intellectual level to the supreme level of the age you live. Living in any age, you have to master the highest level of intellectual capacity.

Therefore, our mind opens up when we enter the Abode for Practice Action. Why? Because the true mind has the ability to open to infinity, allowing our views and intellect to reach the supreme level of the age we are living in. If we don't open our true mind, our views only reach a mid-level when we leave seclusion. Thus, the Abode of Noble Birth is at the last stage of the Abode for Practice Action.

Page | 2

How do we reach the Abode of Noble Birth? How should we cultivate?

In seclusion, you practice the Precious Vase to transform the Alaya consciousness, then immediately practice the Blue Lotus. The Blue Lotus is only a symbolic image. It emerges from mud but doesn't get muddy at all. It uses mud as nourishment to grow into a beautiful flower. Using mud as nourishment means using all our troubles, distress, gossip, afflictions, and pain as materials to nourish our enlightenment. The enlightenment is the lotus plant. Therefore, living in this world, we can only rise out of our muddy water if we know how to use all our afflictions and sufferings to nourish our lotus plant.

For this reason, the Blue Lotus Dharma is not to practice at the last stage but at the beginning. You can nourish the Blue Lotus 5, 10, 15, or even for 20 years. When you enter the Abode for Practice Action, stay still, calm yourself so this flower can rise up. We can practice this Lotus Flower right in the beginning step. About 4 to 5 years ago at Joshua Tree, my first lesson of the 42 Hands-and-Eyes Dharma was about this Lotus Flower. It's the first dharma to practice because we need to plant it first. Whether this lotus flower can emerge out of mud or not, we don't know yet, but we need to practice it early so whenever we go into solitary retreat or seclusion, this Lotus Flower can be nurtured more. The Lotus Flower will emerge when we leave seclusion. We will then break free from our old views and beliefs which are our muddy water. The new views and beliefs of the enlightened ones are called Lotus Flowers. Therefore, Lotus Flower is a very beautiful image showing that we have transcended beyond what is so outdated and ancient.

When you are advanced in years, you should practice this Lotus Flower dharma to gradually leave your physical body. Your body is like muddy water. Rising out of the body, above the crown of the head, reaching out of our Five Skandhas to be in the Lotus Plant, in the light, liberated from the body of Five Skandhas. The lotus plant represents many things, but the symbol of emerging from muddy water is the important one. This is why this stage of cultivation is called the Abode of Noble Birth.

Tomorrow I will talk more about this subject. Thank you for listening. Have a happy, healthy, and peaceful day.

Dharma Master Heng Chang

Translated by Giao and edited by Hoang-Tam.

Question or comment, please send email to css.translators@gmail.com

Good morning các bác, các anh chị. Đây là Dharma Espresso cho ngày hôm nay. Chúng ta đã học về Phát Tâm Trụ, Trị Địa Trụ và Tu Hành Trụ rồi. Hôm nay Thầy sẽ giảng về *Sinh Quý Trụ*.

Page | 3 Tu Hành Trụ là giai đoạn mà đa số những người tu hay nhập thất hoặc tịnh tu, chỉ ở một mình để đào sâu vào trong nội tâm và trong tâm linh. Tập thiền hoặc là nghiên cứu nội tâm của mình thường thường cần có một bộ kinh hoặc một phương pháp tu để mình đi sâu vào. Mình không muốn tiếp xúc với đời vì mình không muốn có ảnh hưởng của người bên ngoài. Sự suy nghĩ của người đời ảnh hưởng lên 'thánh giải', tức cái kiến giải của bậc giác ngộ. Vì trong lúc tu, mình hấp thụ (absorb) tất cả kiến giải của bậc giác ngộ, của Phật, của Bồ Tát, mình phải nghiên cứu kinh điển và phải chuyên tâm tu thiền. Đối với người tu Hoa Nghiêm, phải nghiên cứu kinh Hoa Nghiêm trong lúc nhập thất để có kiến giải của bậc thánh chứ không còn lấy kiến giải của bậc phàm phu nữa.

Sau khi tu Tu Hành Trụ một thời gian, sự đào sâu tư tưởng và tâm linh của mình sẽ rất là sâu thẳm, và phát sinh ra hai điều sau đây:

1. Càng tu, càng có sự tập trung chuyên chú hơn. Mình nghĩ tới chuyện gì thì tâm đi thẳng tới chuyện đó một cách rất sâu sắc và trực giác cũng sẽ bén nhạy hơn để nhận ngay ra những riêng mỗi của câu chuyện từ đầu cuối.
2. Khả năng khai mở tức là nội tâm của mình mở rộng để cho vũ trụ quan của mình cũng dễ mở rộng theo.

Những người nhập thất bèn bị, 1 năm, 2 năm, 3 năm cho tới 9 năm, 21 năm, nếu họ không đào luyện trí thức của mình để mở rộng vũ trụ quan thì nhiều khi họ lại bị kẹt trong cảnh giới tâm linh và sẽ bị hụt hẫng khi ra ngoài đời. Vì thế, sau khi ra thất, trong Tu Hành Trụ ra rồi, các bác nên tìm đọc hết những sách vở, hoặc kinh điển được đánh giá trí huệ cao nhất, tuyệt đỉnh của thế giới bây giờ, bác đọc hết cho quán thông, để cho vũ trụ quan của mình sâu rộng hơn trước và tầm nhìn của mình lên cực cao. Lúc ấy, tự nhiên bác mới tìm thấy được sự mạng của mình, biết mình phải làm gì trong cuộc sống bây giờ. Khi xuống núi, ra khỏi thất, thì rõ ràng biết chắc chuyện gì mình phải làm. Bởi vì lúc đó, tự nhiên các bác sẽ thấy mình không còn bị kẹt trong cái nhìn cũ xưa nữa. Cái nhìn của mình là cái nhìn tuyệt đỉnh, cao nhất của nhân loại thời bây giờ.

Thường thường khi ra thất, bác sẽ mang một tâm thức của một người hoàn toàn mới. Vì mới như vậy cho nên trong kinh điển gọi là *Sinh Quý Trụ*. Sinh Quý có nghĩa là được sinh ra trong dòng giống quý tộc, nơi mình được sinh ra rất cao quý. Như vậy có nghĩa là khi ra khỏi thất, tư tưởng và cái nhìn của mình rất cao. Tâm của mình cũng rất độ lượng, và cao sâu cho nên mới gọi là Sinh Quý.

Khoảng thời gian nhập thất 2 ngày, rồi 3 ngày, 5 ngày, rồi 7 ngày, cùng lắm là 1, 2 tuần, 3 tuần như vậy thật ra không thấm vào đâu các bác ơi. Nếu muốn đúng theo Sinh Quý Trụ thì các bác phải theo Tu Hành Trụ, nhiều khi phải thiền nhập thất từ 3 năm cho đến 5 năm. Xong rồi, khi ra thất, chuyện quan trọng nhất là bác phải thay đổi kiến giải bằng cách là bác phải quán thông tuyệt đỉnh trí thức của thời bây giờ. Bất kỳ thời đại nào bác sống thì bác phải quán thông, và nhìn được những gì cao nhất của thời ấy.

Vì vậy, khi vào trong Tu Hành Trụ thì tâm của mình khai mở. Vì sao vậy? - Tại vì Chân Tâm có khả năng mở rộng vô biên, do đó Chân Tâm mới cho phép (allow) mình đạt được kiến giải cao nhất của thời đó. Nếu mình không mở ra Chân Tâm thì sau khi ra thất, mình chỉ sẽ thấy bình bình, không có cao lắm đâu, cho nên Sinh Quý Trụ là một giai đoạn cuối cùng của Tu Hành Trụ.

Page | 4

Như vậy làm sao giúp mình có thể đạt được Sinh Quý Trụ? Phải tu như thế nào?

Trong thất các bác tu Bảo Bình để hoán chuyển A Lại Da Thức, tiếp đến mình phải lập tức tu Thanh Liên Hoa. Thanh Liên Hoa là một hình ảnh biểu tượng, từ trong bùn trôi lên, ra khỏi bùn nó không còn đất dơ của bùn, không dính bùn gì cả. Nó dùng bùn để nuôi dưỡng và lớn mạnh lên. Dùng bùn để nuôi dưỡng có nghĩa là là dùng tất cả những chuyện xấu, những chuyện thị phi, khổ não, dùng tất cả mọi chuyện ấy làm chất liệu để nuôi dưỡng sự giác ngộ của mình. Sự giác ngộ chính là cây Liên Hoa. Cho nên, khi sống trong đời, biết sử dụng mọi chuyện để nuôi dưỡng cây Liên Hoa, thì mới ra khỏi bùn lầy của chính mình được.

Vì thế, Thanh Liên Hoa này không phải tu vào lúc cuối mà có thể tu lúc vừa mới vào. Bác nuôi dưỡng Liên Hoa 5, 10, 15, 20 năm đều được. Tới lúc nào bác vào Tu Hành Trụ, bác đứng im lại, lắng lòng lại để làm cho cái hoa này nó trôi lên. Mình có thể tu Liên Hoa này ngay trong bước đầu tiên. Vào khoảng 4, 5 năm trước, ở Joshua Tree, bài đầu tiên Thầy giảng về pháp Tứ Thập Nhị Thủ Nhân chính là Liên Hoa này, tại vì đó là pháp mình phải tu đầu tiên, mình phải trồng nó lên. Cây Liên Hoa này có ra được khỏi bùn hay không thì chưa biết nhưng mình phải tu liền lập tức, để lúc nào mình đi nhập thất, đi tịnh tu thì Liên Hoa này càng được nuôi dưỡng hơn nữa. Ra khỏi thất thì Liên Hoa này mới trôi lên, lúc đó mình hoàn toàn ra khỏi kiến giải cũ. Kiến giải xưa cũ của mình gọi là bùn lầy. Kiến giải mới của người giác ngộ gọi là Liên Hoa. Cho nên Liên Hoa là một hình ảnh rất đẹp, nó cho biết là mình vượt ra khỏi những gì cũ kỹ, xưa thật xưa.

Khi các bác lớn tuổi rồi, các bác cũng nên tu Liên Hoa để bỏ dần thân xác này. Thân xác này như là bùn lầy, ra khỏi thân xác, lên khỏi đỉnh đầu, vươn ra ngoài thân ngũ âm của mình để mình ở trong cây Liên Hoa, ở trong ánh sáng, thoát khỏi thân ngũ âm. Cây Liên Hoa có nhiều biểu tượng lắm nhưng biểu tượng vươn ra khỏi bùn lầy mới quan trọng. Đó là lý do tại sao giai đoạn này gọi là giai đoạn Sinh Quý Trụ.

Thầy hẹn tiếp ngày mai, cũng đề tài này nữa. Cảm ơn các bác đã lắng nghe và chúc các bác một ngày vui vẻ, khỏe đẹp và tĩnh.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Transcribed by Thúy Vân and edited by Tỳ Tân.

Question or comment, please send email to css.translators@gmail.com.